

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/101/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316010580
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2316010580.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci v trestnej veci obžalovaného A. H., pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 01.08.2017, č. k. 2T/142/2016-351, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.01.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. H., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. H. uznaný za vinného z prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že ako osoba konajúca za podnikateľský subjekt pod menom A. H. so sídlom Budovateľská číslo 555/7, Šaľa, IČO: 34762191, nezaplatil poistné na nemocenské solidarity za mesiace solidarity za mesiace: 7/2013 s dátumom splatnosti 08.08.2013 sumu vo výške 239,65 Eur, 8/2013 s dátumom splatnosti 09.09.2013 sumu vo výške 239,65 Eur, 9/2013 s dátumom splatnosti 08.10.2013 sumu vo výške 239,65 Eur, 10/2013 s dátumom splatnosti 08.11.2013 sumu vo výške 239,65 Eur, 11/2013 s dátumom splatnosti 09.12.2013 sumu vo výške 239,65 Eur, 1/2014 s dátumom splatnosti 10.02.2014 sumu vo výške 239,65 Eur, 2/2014 s dátumom splatnosti 10.03.2014 sumu vo výške 239,65 Eur, 3/2014 s dátumom splatnosti 08.04.2014 sumu vo výške 239,65 Eur, 4/2014 s dátumom splatnosti 09.05.2014 sumu vo výške 239,65 Eur, 5/2014 s dátumom splatnosti 09.06.2014 sumu vo výške 239,65 Eur, 6/2014 s dátumom splatnosti 08.07.2014 sumu vo výške 239,65 Eur, 7/2014 s dátumom splatnosti 08.08.2014 sumu vo výške 238,62 Eur, 8/2014 s dátumom splatnosti 08.09.2014 sumu vo výške 238,62 Eur, 9/2014 s dátumom splatnosti 08.10.2014 sumu vo výške 238,62 Eur, 10/2014 s dátumom splatnosti 10.11.2014 sumu vo výške 238,62 Eur, 11/2014 s dátumom splatnosti 08.12.2014 sumu vo výške 238,62 Eur, 1/2015 s dátumom splatnosti 09.02.2015 sumu vo výške 238,32 Eur, 2/2015 s dátumom splatnosti 09.03.2015 sumu vo výške 238,32 Eur, 3/2015 s dátumom splatnosti 08.04.2015 sumu vo výške 238,32 Eur, 4/2015 s dátumom splatnosti 11.05.2015 sumu vo výške 238,32 Eur, 5/2015 s dátumom splatnosti 08.06.2015 sumu vo výške 238,32 Eur, 6/2015 s dátumom splatnosti 08.07.2015 sumu vo výške 238,32 Eur, 7/2015 s dátumom splatnosti 02.09.2015 sumu vo výške 323,93 Eur, 8/2015 s dátumom splatnosti 08.09.2015 sumu vo výške 323,93 Eur, 9/2015 s dátumom splatnosti 08.10.2015 sumu vo výške 323,93 Eur, 10/2015 s dátumom splatnosti 09.11.2015 sumu vo výške 323,93 Eur,

a tým Sociálnej poisťovni, pobočka Galanta, so sídlom Galanta, Z. Kodálya 1629/48 ako povinný dlhuje sumu vo výške 6.553,99 Eur, čím bol príjem štátneho rozpočtu znížený aj o tuto sumu.

Za to súd obžalovanému podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Zároveň súd odkázal poškodenú Sociálnu poisťovňu s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku čo do výroku o vine a treste podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré bližšie neodôvodnil.

Na podanom odvolaní zotrval obžalovaný aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o ňom. Uviedol, že už na hlavnom pojednávaní sa zmienil o tom, že je platobne neschopný, že v uvedenom čase prebiehal celý rad exekučných konaní. Znalecký posudok Ing. Furdovej považuje za neúplný, absentujú položky, ktoré potvrdzujú jeho obhajobné tvrdenia. Necíti sa byť vinný, bol k činu donútený okolnosťami, ktoré už uviedol.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom.

Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Z usvedčujúcich dôkazov krajský súd poukazuje predovšetkým na to, že splnomocnený zástupca Sociálnej poisťovne- Ing. V. sa vyjadrila aj k otázke splátkového kalendára. Podľa nej obžalovaný za rozhodné obdobie o možnosť zaplatiť dlh v splátkach nepožiadala.

Obžalovaný nepoprel, že odvody neplatil, dôvodom však mala byť jeho platobná neschopnosť a množstvo exekúcií, ktoré boli na neho uvalené. K tejto, aj podľa odvolacieho súdu rozhodujúcej okolnosti, okresný súd správne vychádzal zo záverov znaleckého posudku Ing. Janky furdovej. Tá uviedla, že podnikateľský subjekt A. H. ku dňu splatnosti platieb poisťného za E. za uvedené obdobia mal podľa zostatku v pokladni k predpísaným dňom splatnosti dostatok finančných prostriedkov na úhradu povinných odvodov do Sociálnej poisťovne.

Znalkyňa sa vyjadrila aj k otázke existencie exekučných konaní voči obžalovanému a možnej blokácii jeho účtov. Záver znaleckého dokazovania sa nezmenil, znalkyňa zotrvala na tom, že aj pri zohľadnení exekúcie vedenej zo strany Sociálnej poisťovne a zo strany Daňového úradu Nitra, takisto zohľadnení súdneho rozhodnutia o zvýšení výživného, mal A. H. dostatok finančných prostriedkov, dokonca aj na úhradu výživného ako prednostnej platby pred inými výdavkami, a v prípade, že by riadne platil poisťné do Sociálnej poisťovne v stanovenom termíne v mesiacoch, kedy mal dostatok finančných prostriedkov, po ich úhrade by mu ešte zostali voľné finančné prostriedky.

Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z prvostupňového rozsudku. Súd sa vysporiadal a logicky a právne konformne odôvodnil, prečo dospel k záveru o vine obžalovaného, a vysporiadal sa s obhajobou obžalovaného, ktorá v podstate v tej istej podobe, ako bola prezentovaná už v konaní pred súdom, bola vyjadrená aj v odvolaní obžalovaného.

Rovnako správne postupoval aj okresný súd aj pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovanému a uložil tomuto trest, ktorý zodpovedá všetkým zásadám pre ukladanie trestu. Okresný súd správne zhodnotil závažnosť konania obžalovaného, osobné pomery obžalovaného, charakter celkovej trestnej činnosti, pričom zväžil predovšetkým okolnosť, že obžalovaný bol už súdne trestaný, súd tak zohľadňoval prevahu priťažujúcich okolností a preto správne dospel k záveru, že v danom prípade bolo potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere jedného roka, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody.

Okresný súd však nesprávne rozhodoval o nároku na náhradu škody v trestnom konaní, nakoľko Sociálna poisťovňa nie je v postavení poškodeného v trestnom konaní a nezaplatené poisťné nie je škodou v zmysle § 124 Trestného poriadku. Nakoľko však táto chyba nebola napadnutá odvolaním, krajský súd napadnuté rozhodnutie nezrušil a nenahrádzal rozhodnutím novým, v ktorom by nesprávny, „nadbytočný“ výrok vypustil.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolania oboch obžalovaných v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.